

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Cocyto](#)

Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Cocyto

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[20\] : De fluminibus inferorum](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III

[Mythologia, Francfort, 1581 - III, 03 : De Cocyto](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 03 : Du Cocyte](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 04 : Du Cocyte](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Cocyto".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 05/05/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/816>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50
Formatin-4
langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination60v°-61r°

Du monde

Toponymes[Cocyste \(fleuve/rivière\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 28/04/2023

Mythologia.

loremque habet Cyaneum propè, quem fluvium stygium nominant; & paludem, quam is fluvius ingressus facit, stygiam. Hic fluvius, quoniam fluit sub terra, aquamque habet insuavisimam, creditus est ad inferos usque descendere, & esse fluvius inferorum, qui ob insuavitatem suam dictus est styx, quasi *στυγὴ*, quod odiosum significat apud Græcos. Hoc in flumine cum alia complura monstrosa esse dicerentur, tum pisces ita graciles, ut magis piscium umbris similes, quam piscibus viderentur, ut ait Pausanias in Phocicis. Hic erant omnia animalia nigra, & ranæ nigrae, ut ait is poeta;

10

Esse aliquos manes, & subterranea regna,
Et contum, & stygio ranas in gurgite nigras,
Atque una transire vadum tot millia cymba.

Nam cum loquerentur poetae de rebus fabulosis, illis omnia iniunxerunt, quæ res veras consequi solent, quo probabiliores viderentur. Nunc ex his veram sententiam eliciamus. Vbi de Acheronte loqueremur superius, diximus Acherontem esse maiorem illum ac tristitiam, quæ nasceretur in mente hominis morituri è consideratione rerum præteritarum, at styx odium est illud erga transacta facinora, quod pœnitentiam consequitur: cum enim peccata præterita odio habere incipimus, tunc dicuntur animæ stygiam paludem traicere, quæ ex Acheronte exoritur. At qui ad fluminis ipsius ortum

20

suam orationem converterunt, illi omnem vim aquarum Oceano concedentes eò flumina omnia confluere, & ex illo fontium imbriumque materiâ manare crediderunt. Rursus qui ex aere in locis cauis sub terra concreto & in aquam verso dulcium aquarum vim oriri putarunt, illi Terræ filiam stygem, ut cætera flumina, arbitrati sunt: quare non est absurdum si res eadem aliis de causis varios ortus apud fabularum inventores sortita sit. Quod autem honorem illum consecuta sit Styx, quia æqui aduersus Titanas fuerit auxilio, vel quia Ioui insidias indicasset, nihil aliud significare voluerunt antiqui nisi principes suos à singulis nationibus esse pro viribus in imperio retinendos, si viri boni sint præcipuè; atque principes ipsos munificos esse oportere erga illos, qui sceleratorum proditioes & insidias patefaciunt;

30

qua re nihil esse potest neque sanctius, neque ad seruandas ciuitates accommodatius. ac de styge satis, nunc de Cocyto dicamus.

De Cocyto.

Cap. III.

Cocytum quoque defunctorum animarum multitudini transeundum esse fabulati sunt antiqui, prius quam ad inferos deveniretur. hic fluvius & quo illabatur, & unde oriatur, ita patefecit Plato in Phædone;

40

ὅτι ἡμετέριον ἵστασθαι, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην λαβόντα τὴν ὁδὸν, ἀπὸ κατὰ τὴν γῆν περιελθὲν τὸν ποταμὸν, καὶ ἀναστῆναι τὴν ἀχέρυντα, ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας. καὶ τοῦτο τὸ ποταμὸν ὁμοῦ ἐκείνῳ μένεται, ἀλλὰ καὶ ὅταν κούλησιν ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας, ἡμετέριον τὸν ποταμὸν ὁμοῦ μένεται, ὅταν δὲ τὸν ποταμὸν, ὡς τὸ ποταμὸν φέρουσι, ἀναστῆναι. Hic verò huc delatus, magnasque vires ab aqua assumens, terramque ingressus ac circūvolutus contrarius fluit Pyriphlegethonti, illique sit obuius in stagno Acherusæ: neque huius aqua cum alia cōmiscetur, sed in gyrum circūvolutus in tartarum irrumpit Pyriphlegethonti aduersus. Scripsit Homerus in lib. 11. *odyss.* Cocytum & Pyriphlegethontem in Acherontem pessuere, cum sit Cocytus tamque riuus stygis ut patet ex his;

ἵστα

13113